

sognemenighederne mulighed for på tværs af stiftet at etablere samarbejder om diverse kirkelige aktiviteter.

Kirkeministeriet kan på denne baggrund tiltræde styregruppens anbefaling om etablering af stiftsråd i alle landets stifter. Etablering af permanente stiftsråd er efter ministeriets opfattelse helt i overensstemmelse med det folkekirkelige grundsyn, hvorefter det kirkelige embede og valgte lægfolk skal samarbejde for at skabe gode vilkår for den kristne menigheds liv og vækst, først og fremmest i sognene, men også på provsti- og stiftsniveau.

Evalueringsprocessen i de enkelte stifter har vist, at det de fleste steder er opfattelsen, at et permanent stiftsråd ikke skal tillægges væsentlig flere besluttede kompetencer, end det har i dag. Der er således bred enighed om, at stiftsrådet ikke må udvikle sig til et overmenighedsråd. Dette betyder, at stiftsrådet først og fremmest skal varetage forvaltningen af stiftsmidlerne og udskrivningen af det bindende stiftsbidrag.

Stiftsrådets anden store opgave er ifølge evalueringen at understøtte det lokale kirkelige liv i stiftet. Ministeriet skal i denne anledning understrege, at stiftsrådet netop skal koncentrere sig om at understøtte projekter til gavn for stiftets sogne. Stiftsrådet skal således ikke fratage sognene deres position som den væsentligste ramme for det kirkelige liv, men derimod virke som et supplement hertil og skabe mulighed for at de sogne, der ønsker det, kan samarbejde på relevante områder og hjælpe hinanden.

I forlængelse heraf skal det ligeledes understreges, at stiftsrådet ligeså lidt som det må udvikle sig til et overmenighedsråd må udvikle sig til et politisk organ. Stiftsråd skal alene være til gavn for stiftets sogne og virke indenfor stiftets geografiske område.

4.2. Stiftsrådets opgaver

Kirkeministeriet kan, på baggrund af den massive opbakning, som under evalueringsprocessen er fremkommet fra både gejstlige og lægfolk, tiltræde styregruppens anbefalinger for så vidt angår hvilke kompetencer, et permanent stiftsråd skal tillægges.

Ministeriet kan tilslutte sig styregruppens anbefaling, hvorefter stiftsrådet får kompetence til at fastlægge stiftets udvalgsstruktur. Det skal i denne forbindelse understreges, at biskoppen fortsat også har kompetence til selv at nedsætte de udvalg, som biskoppen måtte finde hensigtsmæssige. Det gælder dog fortsat, at såfremt disse udvalg skal finansieres af stiftsbidraget, da må det ske inden for de rammer, der gælder for anvendelsen af stiftsbidraget.

Ministeriet er enig i, at stiftsrådet skal overtage organiseringen af det mellemkirkelige arbejde på stifts-

niveau, og at det herefter er op til det enkelte stift, hvorvidt stiftsrådet selv vil varetage det mellemkirkelige arbejde – herunder udpegningen af en repræsentant til Det Mellemkirkelige Råd - eller lade arbejdet fortsætte i et selvstændigt udvalg. Det er Kirkeministeriets opfattelse, at denne ændrede organisering vil betyde en styrkelse af det mellemkirkelige arbejde på stiftsniveau.

Kirkeministeriet finder i denne forbindelse, at det bør præciseres, at det bindende stiftsbidrag fortsat ikke kan benyttes til mellemkirkeligt arbejde udenfor stiftet, selvom stiftsrådet fremover måtte overtage ansvaret både for det mellemkirkelige arbejde og udskrivningen af det bindende stiftsbidrag. I overensstemmelse med gældende ret kan det bindende stiftsbidrag således også fremover alene benyttes til finansiering af kirkelige aktiviteter i stiftet, herunder også aktiviteter af mellemkirkelig karakter. Derimod kan stiftsbidraget ikke finansiere mellemkirkelige aktiviteter uden for stiftets grænser, med mindre den givne aktivitet konkret kan siges at bidrage til det kirkelige liv i stiftet.

4.3. Stiftsrådets sammensætning

Kirkeministeriet kan overordnet tiltræde styregruppens anbefalinger om stiftsrådets sammensætning.

Kirkeministeriet finder dog, at domprovsten tillige med biskoppen skal være født medlem af stiftsrådet. Kirkeministeriet lægger vægt på, at domprovsten er biskoppens stedfortræder, og at det derfor er af væsentlig betydning, at domprovsten har indgående kendskab til stiftsrådets arbejdsform, således at domprovsten bedst muligt kan erstatte biskoppen om nødvendigt.

Kirkeministeriet finder endvidere i modsætning til styregruppen, at enhver, der opfylder betingelserne for at kunne vælges til medlem af et menighedsråd i provstiet, skal være valgbar til stiftsrådet som menighedsrepræsentant. Sådanne regler vil sidestille stiftsrådene med provstiudvalgene, hvad angår valgbarhedsbetingelserne og sikre, at kvalificerede og engagerede kandidater - f.eks. tidligere menighedsrådsmedlemmer - ikke bliver udelukket fra stiftsrådet, blot fordi de ikke er medlemmer af et menighedsråd.

På et bispesamråd er det blevet påpeget, at valgte menighedsrepræsentanter, som ikke tillige er medlemmer af et menighedsråd, ikke har underskrevet en erklæring svarende til erklæringen i menighedsrådslovens § 7. På denne baggrund finder Kirkeministeriet, at der skal tilføjes en bestemmelse i lovforslaget, hvorefter nyvalgte stiftsrådsmedlemmer, som ikke tidligere har afgivet en erklæring i medfør af § 7 i lov